

חַת־ת לַשַׁבָּת קוֹדֵשׁ פְּרָטִיּוֹת פְּקוּדֵי ו' אֶדָר שְׁנֵי ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁבִיעִי - חֲזַק עִם רִשׁוֹ

היום אנו מסיימים לא רק את הפרשה אלא את כל החמש. משה רבנו סיים להעמיד את המשכן. הוא פרס את הפרוכות - מעין דלת, העמיד את מזבח הנחשת. הוא הקריב את קרבנות היום כפי שה' צוה אותו. העמיד את הפיור ומילא אותו במים ולבסוף סדר את החצר סביב המשכן, ובזאת סיים משה רבנו את עבודתו. (אחרון עשה עוד כמה דברים לכבוד ימי המלוואים, נלמד על כך מאחר יותר בתורה).

ואז, השרה ה' את שכבתו במשכן. ענן מיוחד היה מעל המשכן (ובלילה אש) וכאשר הוא זז, בני ישראל ידעו שהגיע הזמן לנדד שוב.

חֲזַק חֲזַק וְנִתְחַזַּק!

תְּהִלִּים / יוֹם ו' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ל"ה - ל"ח

בפרק ל"ז ישנו פסוק "מה מצעדי גבר פוננו" - ה' מכין את צעדיו של כל אדם.

האדמו"ר הזקן בשנים הראשונות לנשיאותו אמר תורה על הפסוק הזה:

כאשר אדם מגיע למקום בלשהו, זה כדי שיוכל לקיים שם מצוה - מצוה שבין אדם למקום - לה' או מצוה לעזור לאדם אחר. אנו שליחי ה' לקיים את המצוה הזו ולשליח יש את הכח של המשלח - יש לו את הכח של ה' בתוכו שעוזר לו לקיים את שליחותו באותו מקום בו נמצא.

מלאכים גם הם נשלחים לבצע דברים עבור ה', אולם שליחותם שונה. מלאכים לא צריכים לקיים תורה, רק היהודים. לכן כאשר יהודי מקיים את שליחות ה' לבצע מצוה, זוהי שליחות שקשורה לתורה.

(לומדים את הענין הזה גם בהיום יום, האם ידוע לכם באיזה תאריך?)

תַּנְיָא / לקויטי אַמְרִים פֶּרֶק ל"ה (ו' אדר ב' שנה מעוברת)

בתַּנְיָא הַיּוֹם הָאֲדָמו"ר הִזְקֵן מִסְבִּיר מִדּוּעַ כָּל כֶּף חֲשׁוֹב שִׁיְהוּדֵי יְקִים מְצוּהָ. אֶתְמוּל לְמַדְנּוּ שִׁיְהוּדֵי הוּא כְּמוֹ נֵר שֶׁמֶן. הָאֵשׁ הִיא הַשְּׂכִינָה שְׁגוּרְמַת לְנִשְׁמָה לְהָאִיר. הַפְּתִילָה הִיא הַגּוֹף וְהַשֶּׁמֶן שְׁגוּרָם לְאֵשׁ (לְבַעַר) אֵלוֹ הַמְצוּוֹת.

הַיּוֹם מִסְבִּיר הָאֲדָמו"ר הִזְקֵן מִדּוּעַ יֵשׁ צָרָךְ בְּמְצוּהָ - שֶׁמֶן כְּדֵי שֶׁהַנִּשְׁמָה תֵּאִיר. אָנוּ יְכוּלִים לְחַשֵּׁב שֶׁהַנִּשְׁמָה שְׁלָנוּ יְכוּלָה לְהָאִיר מֵעַצְמָהּ.

לְמֵרוֹת שֶׁהַנִּשְׁמָה הִיא מְאוּד רוֹחֶנִית וּמְאֹד קְדוּשָׁה, הִיא לֹא כָל כֶּף קְרוּבָה לָהּ בְּרַגַע שֶׁהִיא נִכְנָסֶת לְתוֹךְ גּוֹף. לָכֵן הִיא אֵינְנָה יְכוּלָה לְהָאִיר בְּאֶפְסָן שֶׁתְּהִיָּה חֶלֶק מֵהַשְּׂכִינָה. אוּלַם הַמְצוּוֹת הֵם תְּמִיד קְרוּבוֹת לָהּ. לָכֵן כְּאֲשֶׁר הַנִּשְׁמָה מְאִירָה בְּאוֹר הַמְצוּוֹת, הַשְּׂכִינָה יְכוּלָה לְשַׁכֵּן בְּתוֹכָנוּ.

לְמָה הַכּוֹנֵה בְּאֶמְרָנוּ לְשַׁכֵּן בְּתוֹכָנוּ? מָה זֶה לְהָאִיר? הֲאֵם ה' אֵינְנוּ בְּכָל מְקוֹם?

לְהָאִיר הַכּוֹנֵה שְׂאִי אֶפְשָׁר לְרְאוֹת שׁוֹם דְּבַר חוּץ מֵה'. לָכֵן רַק מְצוּוֹת יְכוּלוֹת לְגַרֵם לָנוּ "לְהָאִיר" / לְהִיּוֹת זוֹהָרִים. - אֶפְלוּ הַנִּשְׁמָה לֹא יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת זֹאת. כִּיּוֹן שֶׁבְּרַגַע שֶׁהַנִּשְׁמָה נִכְנָסֶת לְגוֹף שֶׁל אָדָם, הִיא יוֹדַעַת שֶׁהִיא נִשְׁמָה וּמְרַגֶּשֶׁת מְבַדֶּלֶת מֵעַט מֵה'.

אוּלַם מְצוּוֹת הֵם רְצוּנוֹ שֶׁל ה'. לָכֵן כְּשִׁיְהוּדֵי מְקִיִּים מְצוּהָ, הַדְּבָר הַחֲשׁוֹב הַיְחִיד הוּא ה' בְּכַבּוּדוֹ וּבְעַצְמוֹ וּרְצוּנוֹ - שֶׁהַמְצוּהָ תַעֲשֶׂה. זֶה הַזְּמַן שֶׁשְׂכִינַת ה' יְכוּלָה לְהָאִיר בִּיהוּדֵי. בְּגִלְלֵי שְׂאִין שׁוֹם דְּבָר מֵהָאָדָם שְׁמוֹנֵעַ אֶת הָאוֹר.

אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁכְּדֵי שֶׁה' יֵאִיר דְּרַכְנָנוּ, עָלֵינוּ לְקַיֵּם מְצוּוֹת. אוּלַם הֲאֵם אַתֶּם יוֹדְעִים שֶׁיִּשְׁנֶם שְׁנֵי סוּגֵי מְצוּוֹת.

מְצוּוֹת לְמוֹד תּוֹרָה מְאִירָה אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלָנוּ.

הַמְצוּוֹת שְׂאֵנוּ עוֹשִׂים עִם דְּבָרִים גְּשָׁמִיִּים גּוֹרְמוֹת גַּם לְגוֹף שְׁלָנוּ לְהָאִיר.

וְכַךְ זֶה קוֹרָה: כְּשֶׁאֵת מוֹשִׁיטָה אֶת יָדָךְ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שֶׁבֶת, הַיָּד גּוֹרְמַת לְשְׂכִינָה שֶׁל ה' לְהָאִיר לֹא רַק בְּיַד שְׁלָךְ, אֲלָא עַל הָאָדָם כָּלוּ, הִיּוֹת וְכָל הַגּוֹף מְחַבֵּר - גּוֹף אֶחָד.

לְמֵרוֹת שֶׁאֶמְרָנוּ שֶׁהַשְּׂכִינָה שֶׁל ה' מְאִירָה בְּמְקוֹמוֹת מְסִיִּמִים, אֶסוּר לָנוּ לְחַשֵּׁב שֶׁיֵּשׁ חֵס וְשְׁלוֹם יוֹתֵר מֵה' אֶחָד. הַכֹּל מְגִיעַ מְאוּתוֹ ה'. בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ יְכוּלָה לְהָאִיר דְּרָךְ הַרְבֵּה חֲלוּנוֹת, ה' יְכוּל לְהָאִיר בְּמְקוֹמוֹת רַבִּים וְשׁוֹנִים בְּאוֹתוֹ זְמַן.

הַיּוֹם יוֹם / ו' אָדָר ב'

יִשְׁנֶם שְׁנֵי דְבָרִים שְׂאוּמְרִים עַל הָאֶפְסָן שֶׁבּוּ נוֹצַר סֵפֶר הַתַּנְיָא

1. הָאֲדָמו"ר הִזְקֵן יַעֲץ לְחִסְדִּים בִּיְחִידוֹת בְּמִשְׁךְ עֶשֶׂר שָׁנִים וְאֵז כָּתַב אֶת הַתַּנְיָא, אֲנָשִׁים הָעֵתִיקוּ אוֹתוֹ אֲבָל הָיוּ בוֹ טַעֲוִיּוֹת רַבּוֹת לָכֵן הָאֲדָמו"ר הִזְקֵן הַדְּפִיס אוֹתוֹ.

2. הָאֲדָמו"ר הִזְקֵן הַקְּדִישׁ עֶשְׂרִים שָׁנָה לְכָתוּב אֶת סֵפֶר הַתַּנְיָא וְדִיק בְּכָל מִילָה. רַק אֵז הוּא אֵיִשֶׁר לְהָעֵתִיק אוֹתוֹ כְּדֵי שְׂאֲנָשִׁים יוֹכְלוּ לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ, וְכְאֲשֶׁר הִתְרַבּוּ הַטַּעֲוִיּוֹת, שָׁלַח אוֹתוֹ הָאֲדָמו"ר הִזְקֵן לְהַדְּפָסָהּ.

הַצְּמַח צָדֵק אָמַר שְׂרָאֵשׁ הַשָּׁנָה הָרִאשׁוֹן בְּחַיָּיו, הָאֲדָמו"ר הִזְקֵן אָמַר מְאִיר חִסְדִּיּוֹת עַל מֵה שְׁלוּמְדִים בְּשִׁלְשֶׁת הַפְּרָקִים הָרִאשׁוֹנִים שֶׁל סֵפֶר הַתַּנְיָא.

ספר המצוות / מצוות עשה קע"ז, לא תעשה ש"ב, שי"ג,

היום מתחילים סדרת הלכות חדשה ברמב"ם על אנשים שאינם שומעים למה שהתורה מלמדת. בספר המצוות נלמד היום ארבע מצוות:

1. **מצוות עשה רע"ד** - יש לשמע לפסקי הסנהדרין
2. **מצוות לא תעשה ש"ב** - אסור שלא לשמע למה שהחכמים מלמדים אותנו.
3. **מצוות לא תעשה שי"ג** - אסור להוסיף שום דבר לתורה
4. **מצוות לא תעשה שי"ד** - אסור לגרע מדברי התורה.

רמב"ם / הלכות ממרים פרקים א', ב', ג'

לומדים ברמב"ם היום שאפלו אם אדם מאוד חכם ויודע הרבה תורה בכל זאת עליו למלא את הוראות בית הדין, בגלל שה' רוצה שרק גוף אחד יהיה אחראי וינהיג את עם ישראל.

פרק א' - יש לסמוך על הסנהדרין בנוגע לתורה שבעל פה. יש לשמוע לכל מה שהם אומרים, הדבר חשוב בדיוק כמו קיום כל מצוות התורה.

פרק ב' - לומדים על קביעת כללים כדי שעם ישראל יוכלו לשמור טוב יותר את התורה. בית הדין יכול לקבע כללים אלו רק אם הם בטוחים שמרבית היהודים יוכלו לקיים אותם.

פרק ג' - מדבר על אנשים שאינם מקימים את דברי הסנהדרין. אם אדם מחליט שהוא אינו מאמין בתורה שבעל פה, הוא איננו מורד רק בחכמים, הוא מורד בכל התורה כולה. עליו להרג מחוץ לבית הדין.

כעת מדבר הרמב"ם על **שליחות** - אם אדם אינו מאמין בתורה שבעל פה כיון שזה מה שהוריו למדו אותו, הוא אינו נענש. זו אינה אשמתו שהוא לא יודע על דברים אלו. הוא כמו תינוק קטן שנלקח לשבי וגדל בבית לא יהודי (תינוק שנשבה), ולא למד תורה. במקום להעניש אותו, עלינו לנסות ללמד אותו תורה בדרך של אהבה, כדי שנוכל ללמד מהי הדרך הנכונה להתנהג בה.

זקן ממרא - תלמיד חכם הפוסק אחרת מהסנהדרין, עליו להרג, כיון שגורם לעם ישראל להיות במצב הפך האחדות וגורם להם להתנהג אחרת מכל שאר העם.

דרכי החסידות / שמחה

אם תקראו את ספר הזכרונות של הרבי הרי"צ, המספר ספורים שהתרחשו עם אביו של האדמו"ר הזקן או שספרו לו, תראו כיצד היהודים הפשוטים התנהגו באותם ימים.

אחד הדברים החוזרים על עצמם פעמים רבות הוא אפן אמירת התהלים בדמעות ובלב נשבר. אולם בדורנו, הרבי אומר שצריך הרבה עדיד. ולכן כשאומרים תהלים צריך שזה יהיה בשמחה ובטחון ובגישה חיובית.

יש ספור מפרסם עם הצמח צדק:

פעם היה לאחד החסידים בן מאד חולה. אביו הגיע לצמח צדק ושאל בעצתו, מה לעשות? הצמח צדק אמר לו, "טראכט גוט וועט זיין גוט" - חשב טוב יהיה טוב! היה בשמחה ובטחון ומצבו של בןך ישתפר בנגוד לדברי הרופאים שטענו שמצבו מסכן.

זֶהוּ סוּג הָעֲבוּדָה הַנִּדְרָשׁ בְּדוֹרֵנוּ וְלֹא רַק עֲבוֹר בְּרִיאוֹת הַגּוֹף, אֲלָא יוֹתֵר מִכֵּן עֲבוֹר בְּרִיאוֹת הַנְּשָׁמָה.
בְּאִשֶּׁר אוֹמְרִים תְּהִלִּים יֵשׁ לוֹמֵר זֹאת בְּשִׂמְחָה וּבְבִטְחוֹן.
(רְאֵה מֵאֲמֵר מְרַגְלָא בְּפִימֵיָא דְרַבָּא ה'תשמ"ו)